

3. Kadangi Reglamento Nr. 543/2008, iš dalies pakeisto Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1239/2012, VI ir VII priedai yra pakankamai konkretūs, kad būtų galima atlikti sušaldytos ar greitai sušaldytos vištienos, skirtos būti eksportuotai skiriant eksporto grąžinamąsias išmokas, patikrinimus, dėl aplinkybės, kad valstybė narė nepatvirtino praktinių priemonių, kaip numatyta minėto reglamento 18 straipsnio 2 dalyje, šie patikrinimai negali būti panaudoti prieš susijusias įmones.
4. Sušaldytos ar greitai sušaldytos vištienos eksportuotojas turi teisę, remiantis 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 450/2008, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas), 118 straipsnio 2 dalimi ir 119 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, pirma, dalyvauti ar būti atstovaujamas tikrinant prekes ir imant jų pavyzdžius ir, antra, manydamas, kad kompetentingų valdžios institucijų rezultatai nėra tinkami, jis gali reikalauti, kad prekės būtų toliau tikrinamos arba imama papildomų pavyzdžių.

⁽¹⁾ OL C 190, 2015 6 8.

2017 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Byla C-173/15) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga — Bendrijos muitinės kodeksas — 32 straipsnio 1 dalies c punktas — Muitinės vertės nustatymas — Autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas, susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama — Sąvoka — Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 — 160 straipsnis — Prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“ — Autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas mokėjimas bendrovei, kuri susijusi ir su prekių pardavėju, ir su jų pirkėju — 158 straipsnio 3 dalis — Tikslinimo ir paskirstymo priemonės)

(2017/C 144/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: GE Healthcare GmbH

Atsakovė: Hauptzollamt Düsseldorf

Rezoliucinė dalis

1. 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, 32 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip: pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas suma būtų nustatyta sudarant licencinę sutartį arba skolos muitinei atsiradimo momentu, kad jie būtų susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama; minėti autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra „susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama“, net jei šie autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas su minėtomis prekėmis yra susiję tik iš dalies.
2. Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1875/2006, 160 straipsnį reikia aiškinti taip: autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“, kai šiuos autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas toje pačioje bendrovių grupėje reikalauja sumokėti su pardavėju ir pirkėju susijusi įmonė ir toks mokėjimas atliekamas šios bendrovės naudai.

3. Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 2454/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1875/2006, 158 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip: atitinkamai šiose nuostatose numatytų tikslinimo ir paskirstymo priemonių galima imtis, kai nagrinėjamų prekių muitinė vertė nustatyta ne pagal šio iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2913/92 29 straipsnį, o taikant šio reglamento 31 straipsnyje numatytą papildomą metodą.

(¹) OL C 236, 2015 7 20.

2017 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (*Cour constitutionnelle* (Liuksemburgas) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/ Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės valstybė*

(Byla C-321/15) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Aplinka — Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema Europos Sąjungoje — Direktyva 2003/87/EB — 3 straipsnio a punktas — 11 ir 12 straipsniai — Įrenginio veiklos nutraukimas — Nepanaudotų apyvartinių taršos leidimų atsisakymas — 2008 – 2012 m. laikotarpis — Kompensacijos nebuvimas — Apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos struktūra*)

(2017/C 144/04)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour constitutionnelle

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA*

Atsakovė: Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės valstybė

Rezoliucinė dalis

2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB, iš dalies pakeista 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 219/2009, turi būti aiškinama kaip nedraudžianti nacionalinės teisės aktu, pagal kuriuos kompetentinga institucija gali reikalauti atsisakyti be visiškos ar dalinės kompensacijos nepanaudotų leidimų, kurie operatoriui išduoti nepagrįstai, dėl to, kad šis pažeidė pareigą laiku informuoti kompetentingą instituciją apie nutrauktą tam tikro įrenginio naudojimą.

Apyvartiniai taršos leidimai, išduoti operatoriui, kai jis jau buvo nutraukęs įrenginyje, dėl kurio skirti tie leidimai, vykdomą veiklą ir apie tai neinformavo kompetentingos institucijos, negali būti kvalifikuojami kaip „apvartiniai taršos leidimai“, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 2003/87, iš dalies pakeistos Reglamentu Nr. 219/2009, 3 straipsnio a punktą.

(¹) OL C 294, 2015 9 7.